

Københavns Kommunalbestyrelses Forslag er vedtaget efter enstemmig Indstilling af et af Magistraten og Borgerrepræsentationen nedsat Fællesudvalg.

Det hedder i dette Fællesudvalgs Betænkning:

»Der har inden for Fællesudvalget været fuldstændig Enighed om, at det ikke vilde være muligt under den herskende Bolignød i Københavns Kommune at udsætte Befolkningen for at staa over for Huslejereguleringens Bortfald og de uoverskuelige Tilstande, der vilde blive en Følge heraf.

Der har derfor ogsaa i Fællesudvalget været Enighed om at anbefale Kommunalbestyrelsen at rette en indtrængende Appel til Lovgivningsmagten om en fortsat eller fornyet Lovgivning paa dette Omraade.

Om Forslaget i Almindelighed indeholder Fællesudvalgets Betænkning følgende Bemærkninger:

»Ifølge Lov af 4. Juni 1924 om Boligforholdene bortfalder Huslejereguleringen ved Nævn i København den 1. Maj 1926. Det kan derefter af Kommunalbestyrelsen vedtages, at der i det følgende Aar skal indføres visse Kontrolforanstaltninger ved Lejeforhold, navnlig saaledes at i dette Aar ingen Lejeforhøjelse kan finde Sted, at Opsigelse ikke fra Ejerens Side kan afgives før 1. April 1927, og at Lejligheder og Lokaler i Kommunen ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maa udlejes til Personer, som har eller sidst har haft Bopæl uden for Kommunen.

En Ulempe ved den nuværende Ordning er Lovens korte Varighed og den Usikkerhed, dette Forhold fremkalder, særlig for Lejerne. Som Følge heraf er ogsaa de efter Loven tilladte frivillige Overenskomster mellem Ejer og Lejer uden om Nævnene benyttede i et meget betydeligt Omfang, og om de end i overmaade mange Tilfælde maa antages at være forsvarligt haandhævede af Grundejerne, har de dog ogsaa fremkaldt ubillige Krav, mod hvilke Lejerne har været ude af Stand til at værgе sig. Endvidere har Inddelingen af Byen i 9 Nævnskredse for Husleje og 3 for Forretningslokaler medført en Ujævnhed i Kendelserne, der undertiden er blevet følt som Uretfærdighed saa meget mere, som Nævnenes Kendelser ikke har kunnet indankes for nogen Appellinstans.

Under de Overvejelser, som disse Forhold har fremkaldt, er man blevet staaende ved Forslaget om for Københavns Kommunes Vedkommende at indføre en Boligret, en Domstol, der under Medvirkning af saavel juridiske som læge Dommere, som har særligt Kendskab til de foreliggende Forhold, kan træffe Afgørelse i disse for Befolkningen saa overmaade vigtige Sager. Til Domstolen er knyttet en Forligsinstitution.

Som en meget væsentlig Vinding ved en saadan Retsordning kan fremhæves, at der vil være Mulighed for Afhøring af Vidner for Boligretten under sædvanlig Vidnetvang, hvad der ved Nævnene kun kan ske ad den besværlige Vej at føre Vidner for Domstolene, hvorfor denne Vej almindeligvis ikke benyttes. Man vil ogsaa for Boligretten og Forligskammerne kunne bevare den store — baade personlige og aktmæssige — Indsigt i Huslejesager og det betydelige Kendskab til de lokale og specielle Forhold, som den nuværende Nævnsinstitution sidder inde med, og der vil i og for sig intet være til Hinder for, at Forligskammerne indrettes efter lokale Forhold paa samme Maade som nu Nævnene.

Efter Lovforslaget vil den foreslaaede Institution kun vedrøre det egentlige København, medens Forholdet i Landets øvrige Kommuner ganske lades ude af Betragtning.

Det enkelte Forligskammers Forhandlinger ledes af en af Retten valgt juridisk uddannet Formand. Det har været Tanken, at disse Formænd fortrinsvis skulde tages blandt de juridiske Tjenestemænd, som ansættes ved Retten.